

NA KONEC SVĚŠTA A ZPĚTKY - X.

Ášter½, 22 prosinec 2009

PĚd autobusem stál ĚidiĚ ve stejnkroji, pĚvzal si od nĚ papíry, my mu odevzdali své batohy, on si je umístil do zavzadloveho prostoru, a - kdy¾ zjistil, ĚpatĚme k sobĚ, pĚehodil naše umístĚní v autobuse, abychom sedĚ sebe. Prima. JeštĚ jsme si skoĚili na WC a pĚesnĚ na Ěas jsme vyjeli na Magnetic Island - jo, na ten jsme se oba shodnĚ nejvíc tĚšili...

Jeli jsme asi 4 hodiny, pak ĚidiĚ zavelel "Pauza 20 minut". Byl tam motorest, kde bylo moĚné se obĚerstvit zase jsme jeli a zase pauza a zase jsme jeli... a¾ jsme dojeli do Townsville, kde ĚidiĚ odboĚil a zajel do nĚjaké pracovní Ěasti mĚsta, kde nĚco vykládali z busu (dospĚla jsem tak k názoru, Ěe busy s cestujícími doruĚují i nĚco jiného) a koneĚ tu byl cíl, byli jsme u pĚevozu na Magnetic Island. Hala jakoby nádraĚní, tam recepce, nebo pokladny, kde Jára vyĚid placení, a u¾ jsme nastoupili na loĚ. Naše kabina byla prosklená a klimatizovaná. Nad Townsville nás upoutal jakýsi ostroh ze ĚlutooranĚového kamene - Ěíkali jsme si, Ěe bychom se tam mĚli nĚkdy kouknout... Po zkuše lodi na Green Island jsme byli oba bezstarostní frajeĚmi, pĚimo staĚmi moĚští vlci, ale sotva se loĚ dostala z dok s ní zaĚaly cviĚit, tak jsem - po chvíli toho nepĚjemného houpání - docela slušnĚ propadla panice, Ěe jestli urych nedoplujeme, bude to zlé.

Jára se mi chvíli šklebil, ale pak zmlkl i on; ale naštĚstí naše pĚeplavba se chýlila ke konci. Vystupovali jsme ponĚkud zelenĚší, ale zelenost vzĚpĚtí vystĚídala barva rudá z tamĚjšeho horka. Nalezli jsme zase do busu, tentokrát bez klimatizace, ale souĚasnĚ i skoro bez oken, tak¾e pĚjízdĚ v nĚm bylo tĚmĚ pĚijatelĚ. Autobus nikde dlouho nestál - projíĚdĚ ostrov kĚm kráĚem, nám se ote krásnĚší výhledy na moĚme a skály - a my mĚli v jednom kuse oĚi navrch hlavy. Nu, a pak jsme zjistili, Ěe jsme nevystoupili správnĚ, tedy tam, kde jsme mĚli. Jára se chvíliĚku domlouval s ĚidiĚem a ten nás nakonec vzal zpĚky zdarma.

KoneĚnĚ jsme byli v cíli; v takové vĚtší chatĚ jsme se zapsali, sdĚlili nám, kdy jsou snídanĚ a jaká mají všemoĚná povyraĚení a šli jsme na chatĚku. Srub celkem blízko toalet a umývárny, byl dvouĚškov prosklený, ale s klimatizací vypnutou, tudĚš rozpálený do bĚla. Tak jsme ze sebe fofrem sloupli odĚ cestovní, natáhli plavky a šli k moĚmi - to všudypĚitonné vyhrazené plivátko u¾ mĚ ani tak moc nepĚekvapilo, jen otrávil. Ach j moje pĚedstava, jak si budu plavat volnĚ, kilometry v moĚmi podél pláĚí, brala postupnĚ za své a to jsem ještĚ a nevĚdĚla, Ěe úplnĚ definitivnĚ.

Po osvĚení v moĚmi jsme se šli projít po pláĚi, sledovali nejrĚnĚ vĚci, všímali si, jako vlny odhalují pĚípadnĚ pĚinášejí hafo nejrĚnĚjších škebliĚek, kter po odplutí vlny zase bleskurychle vnoĚmi do písku - nĚco fantastického.

Pak jsme narazili na "cosi" vyplaveného sklovitého a rosolovitého a prohlĚeli jsme si to pĚknĚ pomocí klacíku. Kol nás prošli nĚjací dva, kteĚmi nám s úsmĚvem rozhodnĚ nedoporuĚovali ono "cosi" k veĚeĚmi. Kdy¾ jsme se zašli najíst, objevil pro mĚ Jára rajĚatový dĚus, páĚ u¾ jsem Ěádné sladké pití nemohla. Ten dĚus jsem pak v Aussii pila dost Ěasto, chutnal mi, byl s jediný trošku slaný. MĚli jsme fish and chips, docela dobré.

Mezitím se zaĚalo smrákat a tak jsme táhli na chatĚku, osprchovali se, pĚevlékli a vyrazili - u¾ tmou - se podívat, co se dĚje vĚkol. Zahlédli jsme u jedné chaty na pĚšinĚ jakési zvíĚátko, velké jako koĚka. Nebálo se nás, ale nepoznali jsme, co bylo zaĚ. Jinak se nic zajímavého nedĚlo a tak jsme zamĚtli zase na pláĚ. Jára ĚuĚel po hvĚzdách a snaĚil se vyfotit JiĚní kĚm (naĚ asi pĚt, brácha mu pak Ěekl, Ěe ani jeden z nich to nebyl). Jo, ještĚ tam cosi opravovali. PĚedstavte si - ve bĚhem práci tam byl stále jeden ĚlovĚk s nĚjakou cedulí, který kaĚdĚmu autu signalizoval "práce na silnici" - jakoby to ĚidiĚi nevidĚli - asi nĚjaký alibismus firmy, kdyby do strojĚ nebo výkopu nĚjaky debil pĚeci jen vlítnul, tak aby pojišĚovna nemohla, Ěi co. Jára dost kritizoval znaĚení silnic, Ěe je to jak pro debily a Jirka mu pak zavrĚel odpovĚĚ, Ěe i tak je to pro nĚkteré idioty málo...

Kdy¾ jsme táhli v podveĚer od moĚme, tak se Járovi povedlo v kandelábru ledĚka australského. Také tu cvrlikali a prozpĚvovali a jiné zvuky vydávali nejrĚnĚjší ptáci a zvíĚata - bush a zvuky jsou tam tak jiné, ne¾ v našem lese... Ve dne jsme šli po pláĚi smĚrem, kde jsme vidĚli v dĚlce obrovské romantické balvany, a¾ k nim jsme ale nesli, nechali jsme si to na následující den.

A nyní, veĚer, jsme na procházce sledovali vlny, poslouchali jejich šplíchání a pak si ještĚ synek vyvzpomĚl to

šaškování s JiĚním kĚm.. Nu, správnĚ jsem tušila, jak to dopadne.. No, a vrátili jsme se a šli spinkat. JeštĚ nezbytné dohady, zda klimatizaci ano nebo ne, tak mne nechal usnout a pak ji vypnul -

a dobĚme udĚlal - ponĚvadĚ za zapnutou klímoškou bychom neslyšeli ten nádherný ranní koncert zvukĚ pĚírody s východem slunce.

NĚco takového jsem ještĚ neslyšela a slovy to popsat nedovedu, leĚeli jsme zatajeným dechem a poslouchali to vĚštĚní, zpívání, jiskĚní, trylky....slova prostĚ nestĚí. Kdy¾ slunce v

úplnĚ, tak zase všechno ztichlo a my jsme vstali. Šli jsme se nasnídat: toasty, máslo, dĚem a Ěaj a nebo káva (obojí s mlékem).

JeštĚ jsem poĚádala Járu o sĚl. Šel to zaĚdit a pĚišel s tím, Ěe byli nesmĚrnĚ udiveni, na co jako sĚl potĚebuju?, a chvíli trvalo, ne¾ ji vĚbec našli. Ale následující den u¾ mi sĚl d

sami od sebe. A Jára zalaškoval, Ěe mi sice doporuĚuje, abych pila moĚskou vodu, ta Ěe je slaná dost, ale já Ěe si vymýšlím. Hned po snídani jsme vyrazili na pĚší túru po ostrovĚ. Bylo docela pod mrakem, trošku poprchávalo, ale stále obrovské horko, tak¾e kapky, ještĚ ne¾ dopadly na zem, tak se vypaĚtily... Anna